

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander - 119

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

Karlskronan 99 den 12 Mars, 1933.

Min älskade vän!

Tack för dagens försändelse, så snart att jag det
lilla brevet! Och just nu bryter solen fram för första gången denna
månad, och det är bara 3 ark att gå igenom i dag.

Du frågar om "opp". Jag sätter opp i samtalen och upp i
den löpande berättelsen. Vidare tar jag bort ett och annat try och sätter
för i stället.

Du blir väl inte missnöjd med den s. k. intervjun i D. N.?
Ingen har fått kasta en blick på boken, utan jag tillämpade Ceder-
skiöld's kapp-metod, d. v. s. skrev ^{varje} ~~ett~~ litet utdrag på en liten
särskild kapp, summan 10 st., och på amerikanska. Översättningen har
titringen gjord och mycket knaggligt, tycker jag. Biblioth bad
fri dag. Nyh. - Säg du i "Husmodern" hur fru Ekengård hade
examinerat Biblioth på detaljer från hennesan från Studion?

Jag frågade genast Sjögren om den s. k. "Le Maudit".
Barnbrevet finns inte översatt till franska. Han hade, att Majalidde
möjligen har i någon uppsats läst om boken. - Gull blygs
över att vara landmaninnska till Hitler. H. var ursprungligen
arbetare, österrikare, men har ju tydlig slavisk ansiktsdrag. Hitler
är svår, men Sjögren's tycka, att Göring är värre. De äro så
orohiga för Berendsohn's öde. Han har inte gjort någon hem-
lighet av att han är socialist och jude. De äro så rädda,
att han skall bli avsett från sin plats.

För min del undrar jag över att Elsa Stånde är så
tyst, hon, som var så flitig att skriva och inte har svarat
på min glada nyhet, att hon var rekommenderad till ett tyskt förlag.

--- Nu avbröt jag skrivningen för att ringa till Lindgrens.
Det var fru Lind, som svarade. De tycka, att hennes mor i
dag är så blann och kraftlös, så att de våga knappast träffa
hennes med att tala till henne. Fortfarande förlamad i hela
högra sidan är hon, kan inte tala, bara göra några ansatser
att uttrycka sig, men inte i dag har hon kunnat det, är så matt.

Nu har jag visst skrivit det mera affärsmässiga,
och till detta räknar jag också din förbindelse angående
Helmas lön, som här medföljer.

Tant, utskol-lan-
tycker man har varit
my till Schussig

för sommaren i det var kanske på tiden att skriva om dem. Min skärm.

Eljest är det så mycket, som jag skulle vilja berätta, t. ex. om Paulis vernissage. I morgon skall jag gå på deras utställning igen, har tydligen fått ut se på dina porträtt. Kanske är Hanna där då. Emellertid var det ganska dramatiskt på vernissagen. I allt väsentligt höll sig de två vinnarna frk. Barnekow och Ida Thoresen med minner och sammanspressade läppar ganska mycket påminnande om de kända vande sammansvarna i Don Juan. - Artisten Schultzberg sade sig inte kunna förstå, att Hanna P. hade gjort sig lika vit i ansiktet som schalken du bär, när Hanna ändå i andra av sina porträtt visade, att hon kunde måla med levande färg. Den Georg sade han, att det var en ödes kvinna, att Pauli, som i sin ungdom var den som skarpest blandade historisk måleri, utfyllde hela väggarna med sådan.

Så skall jag väl framföra alla möjliga hälsningar till dig: från fru Fahrens; Maika, som var där med sin Lubbe; Sigrid Leijonhufvud, som talade om att du hade sett så trött ut den kvällen hos de tio. Och - last not least - friherrinnan Aspvedon. Hon ännu be dig skaffa Nobelpriset åt en professor i bakteriologi - Kling heter han -, som hennes man har hjälpat fram och som är så snäll och främsände. Det var omöjligt för min svaga stämma att övertyga henne om att du ingenting kunde förmå övervidja. Hon visste, att du kan, om du vill. Jag rådde henne att försöka hos Israel Hobergen i stället.

Ja, hon är släkt med honom och tycker inte om honom, men skulle kanske ändå.... Hon är företas också släkt med den Margit, men tycker inte om henne heller. Ja, hon, "Caroline" är levande; vi kommo sedan överens, vi Dalabov, att hon var mycket lite missgissad på Ekby i den ovärdiga hatt och koftor, som hon bar. Hennes dotter Louise, fru Malm, var mycket söt och stilla.

På Idun i förra veckan träffade jag en god vän till grevinnan Bragdova och fick höra, att grevinnan hade blivit så sjuk och sjuk här, att hon måste resa till Söderman igen, och att hon sedan där hade haft så ont av kölden.

Väst höll jag på Radio-debatten ända till 12. Jag vet inte vad man skall tycka om den kompromiss, som förutsäges: sänkning av den föreslagna arvskatten och höjning av förmögenskattskatten i stället. Nej, då tror jag, att jag hellre ville, att mina arvingar finge betala.

Älskade, jag säger som du: ack, om du i nästa brev kunde skriva, att Strömstad är färdigt! Kan jag inte få den glädjen att skriva k. ut. åt dig?